

Παρετηρήθη ύπό τινων, ὅτι τόσον περὶ τοῦ ἀφορῶντος τὰς ἀποξηράνσεις των ἔθνικῶν γαιῶν ψηφίσματος, ὅσον καὶ περὶ τοῦ νόμου τῶν ἐφευρέσεων, ὅχι μόνον σπουδαίως δὲν ὡμίλησεν ὁ Ἀθηναῖκὸς τύπος, ἀλλ' οὐδὲ κανέναν ἐμνημόνευσεν αὐτῶν, καὶ ἐσυμπέρανον ἐκ τούτου, ὅτι ἡ καινωνία δὲν εἶναι ἀκόμη ὡριμος πρὸς ἀποδοχὴν τοιούτων ιδεῶν καὶ ἐπομένως ὅτι δικαιοῦται ἡ πεσοῦσα δύναστεία, μὴ μεριμνήσασα περὶ αὐτῶν. Ἀδυνατοῦμεν ν' ἀναλάβωμεν τὴν ὡς πρὸς τοῦτο ὑπεράσπισιν τῆς Ἑλληνικῆς δημοσιογραφίας· ἕστως ἡ ἔξέτασις πολιτικῶν ζητημάτων σπουδαίων τῆς ἡμέρας δὲν τῇ ἔδωσαν μέχρι τοῦδε καιρὸν γὰρ ἐνασχοληθῆ καὶ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν ὄλικὴν εὐημερίαν τοῦ τόπου, ἀναμφιθύλως δύμως καθῆκον εἶχεν αὕτη νὰ μὴ παραμελήσῃ καὶ ταῦτα, ἀλλ' ἐγκύπτουσα εἰς τὴν ἔξέτασίν των, ἀν μὲν ἐπείθετο περὶ τῆς ὡφελιμότητός των νὰ συμβουλεύσῃ τὴν παραδοχὴν των, τούναντίον δὲ νὰ τὰ καταπολεμήσῃ, ὅπως μὴ κατασταθῶσι νόμοι, δυνάμενοι νὰ ἐπηρεάσωσι τὴν τύχην τοῦ ἔθνους.

Εὔχαριστως εἰδόμεν, ὅτι ὁ νέος Πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἔθεσεν ἀμφότερα τὰ ψηφίσματα ταῦτα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, δὲν ἀμφιβάλλομεν δὲ ὅτι ὁ Κ. Δεληγεώργης, ὃστις ἀνέλαβεν οὕτω τὴν ἡμερησίαν ὑποχρέωσιν τῆς νομοθεσίσεως αὐτῶν, θέλει τὴν φέρει εἰς πέρας καὶ θέλει οὕτως ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐναθρύηται, ὅτι ἐπροκοδότησε τὸ ἔθνος μὲν νόμους τοὺς ὅποιους εἰς μάτην τοῦτο ἐπεθύμει καὶ προσεδόκα ἥδη ἀπὸ τριακονταετίας. Τὸ ἐγνωσμένον φιλότιμον τοῦ νέου Προέδρου, ὁ θερμὸς πατριωτισμὸς καὶ ὁ πεφωτισμένος νοῦς αὐτοῦ εἰσὶν ἀρκοῦσα ἐγγύησις τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἔθνικῆς ταύτης εὐχῆς.

Ἐπεται ἡ ἔκθεσις καὶ τὸ ψήφισμα.

«Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους, παραδεχθέντες ὡς ἀναγκαίαν καὶ κατεπελέουσαν μάλιστα τὴν διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς τοῦ Κυρίου Φιωστηροπούλου πρότασιν περὶ νόμου, χορηγοῦντος προνόμια ἐφευρέσεων, σπεύδομεν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν Σ. Ἐθνοσυνέλευσιν περὶ τούτου ψήφισμα.

«Διὰ τοῦ 1 ἀρθροῦ τοῦ ψηφίσματος τούτου κηρύττεται νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτος ὁ περὶ χορηγήσεως προνομίων νόμος τῆς Γαλλίας, ὡς ὁ ἐντελέστεος τῶν τοιούτου εἰδίους Εύρωπαικῶν νόμων. Ἡ Ἑλλὰς ὅχι μόνον εἰς πολλὰ ἀντέγραψε ἀπιώς νόμους τοῦ πεφωτισμένου ἔθνους τῶν Γάλλων, ἀλλὰ μάλιστα

τὸν ἐμπορικὸν νόμον αὐτοῦ διὰ Β. Διατάγματος ἐκήρυξε νόμον Ἐλληνικὸν, ὃστις μέχρι τοῦδε μᾶς δ.έπει, ἐπομέ.ως οὔτε ἀτοποῖ, οὐ γέ νέος είναι ο τρόπος οὗτος τοῦ νομοθετεῖν παρ' ἡμῖν.

«Διὰ τοῦ 2 ἀρθροῦ ἐπηνέγθη τροποποίητις εἰς ἐν ἄρθρον τοῦ Γαλλικοῦ νόμου κατ' αὐτὸ, τὰ προνόμια δίδονται διὰ 5—10 ἢ 15 ἔτη, πληρονομένων εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐτησίως, ὥπερ τοῦ λαμβάνοντος τὸ προνόμιον, φράγκων (100) ἑκατόν· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ φόρος οὗτος ἐθεωρήθη ὑπερβολικὸς διὰ τὰ πρῶτα ἔτη, ἢ Γαλλικὴ Κυβέρνησις προτείνωνα εἰς τὰς Βουλὰς μεταρρύθμισιν τοῦ νόμου τούτου, κατεβίβασε τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου εἰς φρ. 20 διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, φρ. 40 διὰ τὸ δεύτερον, φρ. 60 διὰ τὸ τρίτον κτλ. καὶ προσδιώρισεν εἰς εἴκοτιν ἔτη τὴν διάρκειαν τῶν προνομίων. Εἰς τὸ Βέλγιον ἢ ἐτησία πληρωμὴ είναι μόνον φρ. 10 καὶ ἢ διάρκεια 20 ἔτη.

«Ημεῖς θέλοντες νὰ κατασήσωμεν εὐχερεστέραν τὴν παρ' ἡμῖν ἀπόκτησιν προνομίων ἐφευρέσεων, ἐκ μέ.ους μάλιστα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐφευρετῶν, προσδιωρίσαμεν εἰς 20 τὰ ἔτη τῆς διαρκείας τῶν προνομίων καὶ εἰς 10 δραχμάς διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, 20 διὰ τὸ δεύτερον, 30 διὰ τὸ τρίτον κλπ.

«Διὰ τοῦ 3 ἀρθροῦ ἐπηνέγκαμεν τροποποίησιν, καθ' ἣν αἱ περιγραφαὶ τῶν ἐφευρέσεων δύνανται νὰ γράψωνται εἰς τε τὴν Ἐλληνικὴν καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν. Ἡ διάταξις αὕτη εἰναι ἀναγκαιοτάτη, διότι αἱ ἔνοιαι ἀγνοοῦσι συνήθως τὴν ἡμετέραν γλῶσσαν, οὕτε δύνανται νὰ ἐμπιστευθῶσιν εἰς ἄλλους τὴν μετάφρασιν περιγραφῶν ἐπιστημονικῶν, αἵτινες ἀλλως τε εἰσὶ πρωρισμέναι νὰ μείνωσι μυστικαὶ διὰ πολλὰ ἔτη.

«Διὰ τοῦ 4 ἀρθροῦ ἀνατίθενται τὰ διὰ τοῦ ἐν λόγῳ νόμου καθήκοντα τοῦ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν παρ' ἡμῖν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν μέχρις οὗ συστηθῇ καὶ παρ' ἡμῖν ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου κτλ., καὶ

«Διὰ τοῦ 5 ἀρθροῦ δίδεται τὸ δικαίωμα εἰς τὴν νομοθετικὴν ἔξουσίαν νὰ μεταβάλῃ τὸν παρόντα νόμον, ὅταν ἡθελε κριθῆ τοῦτο ἀναγκαῖον. Ἐπισυνάπτεται καὶ ἡ μετάφρασις τοῦ Γαλλικοῦ νόμου τῆς 5 Ιούλιου 1844.»

Τὰ μέλη τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιτροπῆς.

Α. Πετσάλης, Αύστρ. Παρίσιος. Ι. Η. Πολυχρονιάδης,
Γ. Α. Περωτῆς, Σ. Λ. Ζωτος, Κ. Κυριακός.